

ВЕЧЕРНА ПЪСЕНЬ

На Ботю Савовъ

Нектарътъ златопѣнестъ
На бурний день отрови
Въ душата ми лжчиста
Последний вѣренъ стражъ, —
(О скръбъ, скръбъ чернолиста!)

Но мѣркатъ се на западъ
Златиститѣ огньове
На вечеръта смирена
И нейния миражъ, —
(Мечта, мечта нетленна!)

И върхъ следъ върхъ се багри,
И сякашъ въ тъмни вази
Възпламнува приветно
Небесенъ чистъ елей, —
(Азъ плача неусетно!)

Забравямъ всѣка обичъ,
И горестъ и умрази,
Надъ стихналитѣ бунни
Вечерницата грѣй. —
(Кого ли ще цѣлуне?)